

været et vandforbrug, fastsættes den variable del af bidraget på baggrund af den afledte vandmængde.

Den faste del af vandafledningsbidraget vil med forslaget til § 2 a, stk. 6, kunne fastsættes til 30 gange den variable kubikmeter-takst (herefter 30-kubikmeter-loftet). Det faste bidrag er endvidere maksimeret og kan aldrig overstige 500 kr. pr. år (herefter 500-kroners-loftet). Det faste bidrag pålignes pr. stikledning. Der skal dog ikke opkræves et fast bidrag for stikledninger, hvortil der alene er tilsluttet tag- og overfladevand. Ved påligning af det faste bidrag differentieres ikke mellem bolig og erhverv.

Om det er 30-kubikmeter-loftet eller 500-kroners-loftet, der bliver det maksimale faste bidrag i den enkelte kommune, afhænger af, hvor stor en kubikmeter-takst kommunen opkræver.

For lave kubikmeter-takster vil det være 30-kubikmeter-loftet, der bliver det maksimale faste bidrag, mens det for høje kubikmeter-takster vil være 500-kroners-loftet.

Hvis det faste bidrag beregnes ud fra 30-kubikmeter-loftet, kan den variable kubikmeter-takst, betegnet T, beregnes som:

$$T = \frac{\text{VAB-tot}}{30 \times S + \text{VF-tot}}, \text{ hvor}$$

VAB-tot er kommunens samlede indtægt fra vandafledningsbidrag.

S er antallet af stik.

VF-tot er det samlede vandforbrug, hvorefter der opkræves vandafledningsbidrag.

Det faste bidrag pr. stik, betegnet F, beregnet som 30-kubikmeter-loftet bliver:

$$F = 30 \times T.$$

Hvis dette tal er mindre end 500 kr., vil det svare til det maksimale faste bidrag, som kommunen må opkræve. Hvis tallet er større end 500 kr., bliver det maksimale faste bidrag, som kommunen må opkræve, 500 kr.

Eksempel:

En kommune budgetterer med en samlet indtægt fra vandafledningsbidrag (VAB-tot) på 15 mio. kr.

Kommunen budgetterer med at opkræve vandafledningsbidrag for et samlet vandforbrug (VF-tot) på 1 mio. m³.

Antallet af kloakerede ejendomme i kommunen er 5.000, der hver har ét stik, dvs. antallet af stik (S) er 5.000.

Hvis vandafledningsbidraget skulle opkræves efter den hidtil gældende beregningsmetode, dvs. udelukkende som et variabelt bidrag, ville kubikmeter-taksten blive 15 kr.

Kommunen vælger at opdele vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del og ønsker at gøre brug af det lovbestemte loft for det faste bidrag på 30 gange den variable kubikmeter-takst.

Den variable m³-takst bliver:

$$T = \frac{15.000.000}{30 \times 5.000 + 1.000.000} = 13,04 \text{ kr.}$$

Det faste bidrag pr. stik bliver:

$$F = 30 \times 13,04 = 391 \text{ kr.}$$

Hvis der i stedet budgetteres med en samlet indtægt fra vandafledningsbidrag (VAB-tot) på 30 mio. kr., vil det - hvis hele vandafledningsbidraget opkræves som et variabelt bidrag - give en kubikmeter-takst på 30 kr.

Ved en opdeling af vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del vil det faste bidrag beregnet ud fra 30-kubikmeter-loftet blive:

$$F = 30 \times T = 30 \times \frac{30.000.000}{30 \times 5.000 + 1.000.000} = 783 \text{ kr.}$$

Da dette tal er større end 500 kr., bliver det faste bidrag pr. stik 500 kr.

Da der er tale om maksimale grænser, kan en kommune godt vælge at fastsætte et fast bidrag, der er mindre end 30 gange den variable kubikmeter-takst og mindre end 500 kr.

Det foreslås med bestemmelsen i forslaget § 2 a, stk. 7, at den øverste grænse på 500 kr. for det faste bidrag fremtidssikres, således at de 500 kr. indeksreguleres én gang årligt fra lovens ikrafttræden efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger. Denne indeksregulering anvendes også ved indeksreguleringen af standardtilslutningsbidraget, jf. forslaget til § 2, stk. 8.

Forslaget til § 2 a, stk. 8, er en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 6, med den præcisering, at særbidraget skal pålignes, når der tilledes særligt forurenede spildevand, der giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med det offentlige spildevandsanlægs etablering og drift. Der er med bestemmelsen ikke tiltænkt realitetsændringer i forhold til den gældende lov. Udgangspunktet i den nugældende lovgivning er, at der skal opkræves særbidrag, når der tilledes særligt forurenede spildevand. Der kan dog i visse tilfælde være en driftsmæssig fordel i, at spildevand med et højt indhold af organisk stof tilledes et renseanlæg i forbindelse med kvælstoffjernelse. I sådanne tilfælde behøver kommunalbestyrelsen ikke at opkræve særbidrag, da dette vil kunne medføre, at virksomheden reducerer indholdet af organisk stof med den konsekvens, at kommunen bliver påført ekstra udgifter til indkøb af andre organiske stoffer.

Endvidere præciseres det, at der inden for den enkelte kommune skal anvendes samme princip for be-